

ZBORI

REVIJA · NOVE
ZBOROVSKÉ · GLASBE
UREJUJE

ZORKO PRELOVEC

1934

LETNIK X · ŠTEV. 6

Pridobiš bogastvo

Otvoriš si lepo trgovino

Postaviš dom za svojo rodbino

Zavaruješ si brezskrbno starost

Preskrbiš hčerki doto in sinu opremo
ako nalagaš svoje prihranke v

MESTNO HRANILNICO LJUBLJANSKO

LJUBLJANA, PREŠERNOVA ULICA 3

Izguba izključena.

Ugodno obrestovanje!

Telefon 20-16, 26-16.

Denar lahko pošiljaš s vsake pošte po čekovnih položnicah št. 10.533.

Vloge Din 420,000.000.— * Rezerve Din 12,000.000.—.

Najboljši ŠIVALNI STROJ in KOLO

je samo „ADLER“ - „GRITZNER“,

švicarski pletilni stroj „DUBIED“.

Pisalni stroji v treh velikostih!

Društva poseben popust!
Posamezni deli za vse stroje in kolesa
edino le pri

JOSIP PETELINC
LJUBLJANA

blizu Prešernovega spomenika, ob vodi

Telefon
29-13

Lepe opreme, ugodno odplačevanje!

Telefon
29-13

ŠPEDICIJA TURK LJUBLJANA

prevzema

ocarinenje

*

prevažanje

vsakovrstne robe hitro
in po najnižji tarifi.
Vse informacije
brezplačno.

Telefon interurb 24-59.
Vilharjeva cesta št. 33.
(nasproti nove carinarnice)

vsakovrstnega blaga v
Ljubljani in izven Ljubljane
z vozovi kot tudi z avtomobili.

Telefon interurb. 21-57.
Masarykova cesta št. 9.
(nasproti tovar. kolodvora)

« S L A V I J A »

JUGOSLOVANSKA ZAVAROVALNA BANKA V LJUBLJANI

VAS ZAVARUJE PROTI ŠKODAM, KI JIH PRIZADENE OGENJ,
TELESNA POŠKODBA, SMRT, VLomsKA TATVINA, TOČA ITD.

GLAVNO RAVNATELJSTVO V LJUBLJANI, GOSPOSKA ULICA ŠT. 12.

TELEFON ŠT. 2176 in 2276.

Spoštovanim naročnikom „Zborov“!

Z današnjim zvezkom zaključujemo deseti letnik „Zborov“. Uredništvo je v teh desetih letih poslalo v svet ogromno število skladb, v devetih letih pa s književno prilogo dovolj zanimivega čtiva. Kljub nizki naročnini pa je število naročnikov čezdalje bolj padalo — saj niti vsa pevska društva, včlanjena v Hubadovi župi JPS in Ipavčevi župi, niso bila na list naročena. Mnogo društev, ki so stalno naročala za svoje zборе notni materijal iz „Zborov“, ga zaradi brezbriznosti ni plačalo. List je zaradi tega zašel v finančne stiske in zaključil deseti letnik z občutnim denarnim primanjkljajem. V vsakem zvezku smo opozarjali na to, **da je obstoj lista ogrožen, tudi smo prosili za podporo na vseh pristojnih mestih — povsod zaman. Za kulturne namene ni denarja nikjer.** Založnik „Zborov“, pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“, je deset let z vsemi svojimi skromnimi sredstvi junaško zalagal in podpiral „Zbore“, **sedaj pa ne more več.**

Pod pritiskom teh razmer smo prisiljeni z izdajanjem lista **začasno prenehati.**

Iz srca radi pa ga bomo tudi letos pošiljali v svet — če se razmere izpremene.

Opozarjamo na to, da se lahko naročajo skoro vse skladbe, objavljene v „Zborih“ po ceni 1 Din za 2 strani,

in če bi društva malo bolj posegla po njih ter račune tudi poravnala, smo prepričani, da bo mogoče list v najkrajšem času zopet oživeti. Treba bi bilo samo nekoliko več pevske zavednosti, nekoliko več budnosti odborov pevskih društev, pevcev in pevk in nekaj mecenov, ki jih, žal, pevska umetnost popolnoma pogreša, pa ne bi bilo mogoče, da bi list, kakor so „Zbori“, **moral** prenehati izhajati.

Nismo še obupali, tudi nismo malodušni, obrnili se bomo še na vse strani za podporo in pomoč — in enajsti letnik „Zborov“ mora na dan!

**Uredništvo in uprava „Zborov“
pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“.**

GLASBENO KNJIŽEVNA PRILOGA

Izhaja vsak drugi mesec

Urejuje Zorko Prelovec, upravlja Joško Jamnik, izdaja in zalaga pevsko društvo «Ljubljanski Zvon», tiska Delniška tiskarna d. d. v Ljubljani, predstavnik Miroslav Ambrožič, vsi v Ljubljani / Naročnina na «Zbore»: za kraljevino Jugoslavijo 50 Din, za Italijo 25 lir, za Češkoslovaško 30 Kč, za Ameriko poldrugji dolar / Ponatis člankov dovoljen le z navedbo vira

Glasilo JPS. Hubadove župe (Ljubljana) in Ipavčeve župe (Maribor)

Štev. poštno-čekovnega računa 12.134

VEČNA SLAVA IN
VEČEN SPOMIN
NAŠEMU VITEŠKEMU
KRALJU ALEKSANDRU I.
U E D I N I T E L J U !

Padel je kot žrtev zločinskega atentata v Marseilleu. Pokrovitelj in dobrotnik naših pevskih organizacij pod okriljem Južnoslovanskega Pevaškega Saveza je mrtev in počiva na Oplencu. Njegovo poslednjo voljo «Čuvajte mi Jugoslavijo» bomo vestno izpolnjevali vsi pevci in pevke širom države.

Naj živi kralj Peter II.

Mirko Kunčič (Ljubljana):

Uspavanka

Aja tutaja,
deklica naša nič več ne nagaja.
Očke zapira, zaspančkala bo,
k zvezdam odplavala bo pod nebo.

Tam jo že čakajo
angeli beli.
Vso noč z njo rajali
bodo in peli.
Zdravja in solnca
bodo ji dali,
potlej jo tiho
nazaj pripeljali.

Hej, to bo mamica zjutraj pogledala,
ko ji bo punčka vsa srečna povedala,
da je priromala, aja tutaja,
s solncem srebrnim — naravnost iz raja.

Z. P. (Ljubljana):

† Viktor Parma

1858—1924.

Letošnje božične praznike poteče deset let, odkar je svojo umetniško dušo izdihnil skladatelj in mojster naše vedre operne, operetne in plesne glasbe Viktor Parma. Naša dolžnost je, da se ga kljub temu, da ni pisal skladb pretežno za zборе,

tudi mi spomnimo v «Zborih». — Rodil se je Viktor Parma dne 20. februarja 1858. v Trstu in je svojo mladost preživel v Benetkah, Trstu, Zadru, Novem mestu in Tridentu. Na Dunaju je študiral pravo in obenem posejal glasbena predavanja na konservatoriju pri slavnem skladatelju Antonu Brucknerju. Nato je služboval v državni politični službi v raznih krajih naše domovine, dokler ga niso avstrijska oblastva ob začetku vojne leta 1914. suspendirale in leto nato upokojile. Že v mladosti je Parma kazal velik talent za glasbo. Kot gimnazijec je igral gosli, čelo in klavir z izredno spretnostjo. Brez orkestra mu ni bilo življenja, zato si je znal na vseh svojih službenih mestih pridobiti okoli sebe spretno diletante. Medtem pa je pridno komponiral. Pisal valčke, korač-

nice, polke, potpurije, glasbene komade, ki so bili svojčas stalne točke koncertov in plesnih zabav. Menda sta bila njegov intermezzo iz opere «Ksenija» in koračnica «Mladi vojaki» iz «Rokovnjavečev» vsepovsod izredno priljubljena in oboževana. Poleg manjših skladb pa se je začel Parma baviti z večjimi gledališkimi deli ter je napisal pet oper, štiri operete in dve narodni igri. Mnogo imajo pa še njegovi sinovi skladb v rokopisu neizdanih, katerih naslove navajati bi bilo zaradi tesnega prostora v našem listu preobširno. Kdor se pa zanima za Parmove skladbe, bodisi te ali one vrste, naj se obrne na njegovega sina Brunu Parmo v Ljubljani, Bleiweisova cesta št. 20, I.

Viktorju Parmu je bila glasba vse. Kot človeka so ga dičile najlepše lastnosti: trdna narodna zavest, kremenit značaj, demokratično čustvovanje, izraženo vedno v ljudomilem nastopu. Skratka, svež, neutrudno ustvarjajoč duh, ki mu je neizprosna smrt prehitro izrgala skladateljsko pero iz rok. Na njegovo željo so mu pri pogrebu igrali intermezzo iz «Ksenije», po pogrebu pa «Mlade vojake». Bodi zaslužnemu skladatelju ohranjen blag in svetel spomin!

Lovro Horvat (Kamnik):

Koroška narodna pesem in njena interpretacija

Da tebe nimam, prelepa in vzvišena pesem slovenska, in tebe, miloljubka pesmica koroška, šel bi bil morda ono pot, kamor jih je krenilo tisoče izvrstnih koroških talentov in utonilo in se pogubilo brez sledu v nemškem morju. Kako jih je škoda, ve ceniti le tisti, ki je poznal njih blago dušo, njih mehko, ljubeznivo srce. Korošec je mehka natura, ljubezniv, odkrit, postrežljiv, povsem naraven, brez vsake zahrbtnosti in nedolžno naiven, kar mu je mnogokrat v lastno škodo. To je izrabila germanska krutost in uboge koroške Slovence vkovala v trde nemške sponne tako silno, da ni bilo rešitve in vrnitve nazaj v svoj rod. A še več! Kdor je bil tam, poslali so ga v šolo, kjer so ga učili povzdigovati in hvaliti nemško bistvo in kulturo, nasproti pa zaničevati, psovati in skruniti svoj lastni rod na nečuvven, ostuden način. Ti ljudje so postali strastni, skušali so nadkriljevati pristne Nemce v sovraštvo, postali so janičarji. Janičarju pa ni bilo nič sveto, ne lastna mati, ne starši in rodbina, ne slovenski tovariši, najmanj pa mili materin jezik in slovenska domovina, katero bi bili že tedaj najrajši izdali in prodali nemškemu rajhu. Tak je bil političen položaj koroških Slovencev pred svetovno vojno, ki so jih hoteli sistematično uničiti po lastnih sinovih. Ali ni to bestialična nakana, katere je zmožen le preračunljivi, brezobzirni, krvoločni pruski germanizem?

Tako se je rodila koroška pesem v mukah in trpljenju koroških src in zato je tako mehka in melanholična. Izvira iz globin srca, je pesem dela, skrbi in goreče ljubezni do rodne grude, do narave, do doma, do domačih živali in rastlin in bližnjega človeka, do staršev in sorodnikov, največ pa do deve izvoljene. Ker izvira iz srca, se mora peti s srcem in polnim razumevanjem besedila, je kakor rajska cvetka v pomladanski lepoti: nežna, rahla, občutljiva. Še tako rahel, nemil prijem ji pokvari lice, ji osolzi oko, jo precej užali.

Ker je pesem čustva, se mora peti čustveno, nikdar prehitro in z rahlim poudarkom pomembnih besed. Besedilo je pri koroški pesmi pravo merilo tempa in prednosa. Ako hočeš koroško pesem prav zapeti, jo poj naravno, brez vsakih umetnih zavijač v tempu in besedilu. Pesem se poje večinoma v mf, ki preide po potrebi v nepreoster f, proti koncu pa v zategnjen p, ki lahko tudi izdomi v najmilejši pp. Besedilo je treba pustiti nepokvarjeno, da ostane pesem pristna. Tudi Korošci sami ne obvladajo vsake pesmi tako, kakor bi bilo prav, zlasti pa so spravili izvenkoroške va-

riante v svoje pristne napeve in s tem pesmi pokvarili. Nerazumljivo je, kako pride Treiberjeva himna «Črez jizaro» do začetnice «Gor črez jizaro», ko vendar nobenemu Korošcu ne pride na um, gledati ali veslati «gor črez jizaro» in tudi ne «dol črez jizaro». Prav tako pogrešen je začetek «nmav», ki sploh nima nobenega smisla. Stari Markovec v št. IIju, ki je znal na stotine koroških pesmi in ki se jih je naučil neposredno od Treiberja, je pel: «Poglej čriez jizaro». To bi bilo prvotno. Ako zaradi današnjega notnega sestava črtamo prvi zlog, ostane «Glej čriez jizaro, tam čriez gmajnico», je to pristni začetek, kakor si ga je zamislil Treiber, in zato edino pravilen. Ta uboga revica pa je dobila tudi še druge neusmiljene sunke v svoja rebra; n. pr. je prišlo nekemu na misel, da je spremenil naglas besedice «zibali» v «zibáli» in s tem vzel pesmi njen koroški značaj. Kdor hoče torej tej prelepi pesmi dobro, naj jo poje pristno in pravilno, tujo navlako naj pa opusti.

Druga potvorba je «Dečle to mi povej». Mislim da je to napravil tiskovni škrat, ker tako ne govori noben Korošec, temveč imenuje devo: «döčva».

Nekdo se je sprivil nad pesem «Oj te mlinar» in ji privesil večkrat ponavljajočo se varianto: «pa hoče Gorjančiča, hoče Gorjančiča» itd. ter ji s tem vzel vso lepoto.

Sploh je manija, vsako stvar preurejati, popravljati in s tem pokvariti prav nelepa razvada.

Tudi glasovi «ö» in «ie» delajo nepoznavalcu koroškega narečja težkoče, ker ne veljajo za vse doline. «Ö» rabijo poljanci severne Drave v okolici Velikovca, medtem ko je «ie» okoli Borovelj domač. Svečani in Gorjanci rabijo čisti i in e, zgornji Rožani in Zilani pa zopet naglašajo na ö, ker se jim zdi ta glas bolj fonetičen in ponosen. Zilan vodi svojo govoranco z nekakim ponosom in samozavestjo in čisto upravičeno, ker je zilski idiom neoporečno najlepše narečje na Koroškem. S kakšnim zanosom govori Zilan o svoji zemlji, svojem domu, svojih konjih in svojem imetju, je čisto nekaj posebnega, kar ne zna noben drug Korošec. Iz tega se lahko sklepa, da so živeli nekdaj v Zili vrli in odločni Slovenci, podjetni, imoviti in skrajno marljivi in štedljivi ljudje. Stari Zilan je bil značajan in vrloroden ter ni nikdar prelomil svoje obljube; bil je pravi mož beseda.

Taka je bila tudi njegova pesem; visoka, kremenita, resna in samozavestna. Bil je vesel, družaben, a tudi ponosen, pri tem pa vrlo pošten. Zilani imajo še sedaj svoje staroslovenske običaje o priliki ženitovanja, cerkvenega praznovanja in pri pogrebi. Visoki raj pod lipo, štehanje (zbijanje pinje na konjih), posebno pa njih pestra slikovita narodna noša jih odlikuje izmed vseh koroških Slovencev. Pri vseh slavnostih, veselicah in prireditvah je zilska pesem imela glavno vlogo, ker Zilani izredno radi pojo.

A ponemčevalne šole in nemška meja pri Šmohorju in Bleibergu, izza katere so hodili krivi preroki sejat ljuljko, so sedanjo generacijo popolnoma pokvarile, da se je že ob prevratu odpovedala Jugoslaviji. Vendar pa stari očak Dobrač še stoji in čuva nad Zilani in upajmo, da jih privede v varno naročje prave matere.

Naposled hočem še enkrat poudariti, da je koroška pesem pesem srca in da je za njeno pravilno prednašanje odločilno pravo umevanje in fino čuvstvo. Srčnost in globoki čut ji dasta šele pravo dušo in življenje, ki poseže v srce poslušalca. Koroška pesem je harmonično enostavna, lahka, ki zapelje pevca in vodjo lahko v površnost, in s tem izgubi vso vrednost. Ona naj teče gladko in mirno; mlatenje in sekanje je zanjo uničujoče. Priplava naj kot rahel dih, srčno ljubimkanje ali pa kot izraz prijateljstva, veselja, navdušenja in ljubezni. Ni koroške pesmi, da bi imela slab ali sovražen namen. So nekatere šegave, nedolžno izzivajoče, poredne in karajoče, a vse se pove humoristično in ljubeznivo, brez namena zamere. Zato je neobhodno potrebno za vodjo in pevce, skrbno preštudirati tekst in po tem usmeriti prednos. Pesem naj pride iz srca, ker le tako bo segla globoko v srca poslušalcev in s tem šele dobila pravo vrednost. Pravi, gibajoči se tempo, nikdar prehitro, premišljen prehod iz hitrejšega v počasnejši, iz tihega v glasnejši in obratno dá pesmi šele dušo in življenje. Koroška pesem hoče živeti, uživati in oživljati ter pokazati razpoloženje pevskega srca.

Naši skladatelji

Čenek Šedlbauer se je rodil leta 1902. v Letki pri Pragi (Č. S. R.). Študiral je na praškem konservatoriju pri Křički, Spilki in Foersterju mojstrsko šolo, čelo pri Burianu. Po absolutoriju je bil angažiran pri Češki filharmoniji, dalje je sodeloval dve leti v praški radijski postaji kot prvi soločelist, od leta 1928. pa poučuje na Glasbeni Matici v Ptujju. Ustanovil je mešani zbor, ki ga še danes uspešno vodi. Napisal je solospve, drobne skladbe za čelo in klavir, zборе itd. V krogu naših sotrudnikov ga iskreno pozdravljamo!

O «ZBORIH»

(Predavanje v radiu.)

V zadnji radijski propagandni uri za glasbeni list «Zbori» sem Vam obljubil, da Vam danes povem še kaj o pomenu in o sotrudnikih glasbeno-književne priloge «Zborov», ki izhajajo letos že deveto leto. Ker je bil leta 1925. list nastal iz posameznih lističev not, je brat Jamnik to revščino zvezal in izkazalo se je, da je to kar lepa knjiga. Pa tudi vezane letnike so pevska društva naročala, obenem pa posamezne partiture za ves svoj zbor. In z bratom Jamnikom sva rekla, da jva «Zborom» še književno prilogo. Stroški bodo res veliki; odbor «Ljubljanskega Zvona» nama je dal pooblastilo, da naj poskusiva. Pa so že takrat, ko je izšel prvi zvezek, mislili naši čitatelji in mislijo še danes, da sedi v uredništvu «Zborov» dnevno ne vem koliko nastavljenih moči, v upravi pa prav tako. Resnici na ljubo (Bog ne daj iz samohvale) pa moram povedati, da Prelovec sam piše in ureja «Zbore» in da jih tudi že deset let sam br. Jamnik pošilja v svet. Zadnja leta je uredniku požrtvovalno pisala diktate na stroj Pepca Bočkaja v a, da je šlo delo laže naprej, medtem ko je prej moral pisati vse na roko, in če se je mudilo za tiskarno, dostikrat do ranega jutra. Uredniškega in upravniskega dela imajo «Zbori» ogromno. Korrespondenca in pošiljanje zaželenih not po pošti vzame dnevno po več ur, vendar se vse izvrši točno in v redu.

Kaj so priobčili «Zbori» v devetih letih izhajanja svoje književne priloge?

Na prvem mestu se moram spomniti učenjaka velikega kova in neprekosljivega zgodovinarja, blagopokojnega dr. Josipa Mantuanija, ki je bil zelo vnet sotrudnik «Zborov». Samo da omenim dva njegova dragocena spisa, t. j. tehtno zgodovino jugoslovanske glasbe z vsemi točnimi podatki (seveda v majhnem obsegu) in zgodovino slovenske opere, ki je do tedaj še nismo imeli. Prispel je pa za list še marsikatero važno razpravo. In marsikaj bi bil še napisal, da mu ni bela žena njegovega plodonosnega peresa iztrgala mnogo prezgodaj iz rok. «Zbori» bodo svojemu sotrudniku ohranili hvalen in večeren spomin.

Za «Zbore» so nadalje v teku njihovega izhajanja prispevali različne članke, tičoče se naše glasbe ali naših glasbenih razmer v razmotrivanjih, pa tudi polemičnih in kritičnih ozirih tile uvaževani glasbeni delavci: predvsem Emil Adamič, pokojni dr. Stanko Vurnik, ki se je bavil l. 1927. s krizo in sanacijo našega gledališča, pisal o Tru-

barju in vokalni glasbi, dalje dr. Anton Schwab, sedanji nestor slovenskih skladateljev, ki je izčrpno ocenil skladateljsko udejstvovanje pokojnih bratov Ipavcev, Anton Dobronič, ki je propagiral za skladbe naš narodni folklor. Pa jih je še cela vrsta, ki so prispevali za «Zbore» vseskozi zanimive prispevke. Takole bežno omenjam naše zveste sotrudnike Vasilija Mirka, dr. Antona Dolinarja, Ludovika Puša, dr. Pavla Kozino, neumornega mariborskega referenta in glasbenega pedagoga prof. Hinka Družoviča, dr. Božidarja Širolo, Slavka Osterca, Ludevita Zepiča, Iva Peruzzija, Adolfa Gröbminga, Vladimirja Pfeiferja, Josipa Skalarja, in še mnogo jih je, ki so radevolje v teku devetih let polnili predale «Zborov» in prispevali obilno aktualnega čtiva.

Zbori so nadalje v svoji književni prilogi priobčevali pesmice pesnikov Cvetka Golarja, Griše Koritnika, Ivana Albrehta, Iva Peruzzija, Danila Gorinška, Gustava Strniše, Mirka Kunčiča, Draga Žagarja in pokojnega Milana Puglja. Marsikatera izmed teh pesmi je našla skladatelja in v glasbenem delu smo te skladbe prav radi priobčevali.

«Zbori» so trajno objavljali življenjepise vseh skladateljev, ki so bili v njih zastopani s skladbami, podrobno poročali o vseh novostih na našem glasbeno-književnem trgu, pisali kot uradno glasilo Hubadove in Ipavčeve župe Južnoslovenskega Pevaškega Saveza o vsem organizatoričnem pokretu, budno zasledovali skozi vsa leta razvoj in napredek vseh naših pevskih zborov in o tem stalno obveščali svoje čitatelje. V teku let so v rubriki Razno nagromadili nešteto malih vesti iz vsega glasbenega sveta. «Zbori» prejema 25 glasbenih listov v zameno. Posebno pozornost so posvečali pevskega delu naših bratskih pevskih društev v Ameriki in na Vestfalskem in so z njimi v stalnih stikih, tako kakor z bratsko Češkoslovaško pevsko zvezo in Poljsko pevsko zvezo. Po zaslugi «Zborov» pojo danes tudi češkoslovaški zbori slovenske in jugoslovenske pesmi. «Zbori» so bili vedno pobornik za Vseslovensko pevsko zvezo, ki ji načeljuje naš veliki prijatelj dr. Luboš Jeřábek. O zadnjem češkem pevskem festivalu v počastitev skladateljev Smetane in Dvořaka bodo «Zbori» priobčili v prihodnjem zvezku poročilo s slikami, ki nam jih je poslala Pevečka obec češkoslovenska v Pragi. Ne smem pa zamolčati tistih tihih, nad vse marljivih delavcev, ki so skozi vsa leta pisali s kemično tinto glasbeni del «Zborov»: v začetku narednik dravske divizijske godbe Dittler, pozneje za kratko dobo član Narodnega gledališča Maks Simončič, zadnja leta pa jih z največjo vestnostjo piše upokojeni šolski upravitelj in skladatelj Ferdo Juvanec. Vsi trije so izvrstni kaligrafi. Saj so «Zbori» pisani tako čitljivo, da so videti kakor tiskani. Litografijo oskrbuje zgledno vsa leta tvrdka Čemazar, književno prilogo pa tiska in opremlja Delniška tiskarna v Ljubljani. Književna priloga «Zborov» je prinesla nad 60 slik naših skladateljev, pevskih zborov itd.

Uredništvo in uprava «Zborov» sta se ponovno obrnila z dopisi na naša pevstva in na naše pevce in pevke, naj podpro svoj list s šte-

vilnimi naročbami. Lansko in pa letošnje leto je število naročnikov zbog krize in pomanjkanja denarja občutno padlo, tako da je izhajanje lista ogroženo, ker pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» kot njegov založnik ne more več zmagovati tiskarskih stroškov in žalibog tudi, kakor bi rado, ne more skladateljev in dopisnikov honorirati po služenju.

«Zbori» ne prejema od nikoder nobenih subvencij. Vse zadevne prošnje so bile brezuspešne. Ako hočemo, da bo list izhajal še naprej, ga moramo podpreti le pevci in pevke. Saj vendar ne more biti tako težko, žrtvovati na leto borih 50 dinarjev, torej vrednost petih litrov cvička, plačljivih v poljubnih obrokih, za svoj list, ki vse pevske družine stalno obvešča o vsem našem pevskem pokretu, ki zasleduje stalno vse njihove uspehe pa tudi poraze in ki jim želi biti vodnik v njihovih stremljenjih, da bomo verni glasniki in propagatorji naše pevske umetnosti, s tem pa tudi najboljši duševni čuvarji domovine in naše države.

Pevska društva, pevci in pevke, šolske knjižnice, naročite se na «Zbore»! Zadostuje naslov: «Zbori», pevsko društvo «Ljubljanski Zvon», Ljubljana, številka poštnega čekovnega računa 12.134. «Tko pjeva, zlo ne misli», pravi brat Hrvat, mi se pa tudi tega gesla držimo. Sprejmite vsi pevci in pevke, ki ste te moje skromne besede poslušali, iskrene pozdrave, moje, «Zborov» in «Ljubljanskega Zvona».

Z. P.

Iz naših organizacij in društev

ZBOR PEVSKIH DELEGATOV

Živahen potek X. kongresa JPS v Beogradu.

X. kongres Južnoslovenskega pevaškega Saveza je bil v nedeljo 25. novembra v dvorani glasbenega društva «Stanković». Večina včlanjenih društev je delegirala svoje delegate, ki so na kongres prispeli iz vse države. Predsedoval je senator dr. Vladimir Ravnihar. Po ugotovitvi sklepčnosti je izrekel genljivo posmrtnico blagopokojnemu kralju, ki je bil pokrovitelj JPS. Udeleženci so govor poslušali stoje, zaklicali trikrat «Slava!» ter počastili njegov spomin z enominutnim molkom. Predlog, da kongres odpošlje brzojavne pozdrave Nj. Vel. kralju Petru II., kraljevim namestnikom in ministru prosvete, je bil soglasno z velikim odobravanjem sprejet.

Letošnji kongres Saveza bi se moral vršiti v Dubrovniku. Ker pa ministrstvo prometa ni dovolilo delegatom četrtrinske vožnje, je bil preložen na nedeljo v Beograd. Na vseh pristojnih mestih, kamor je potrkala Savezna uprava, je našla popolno nerazumevanje za potrebe obstoja in napredka naše vsedrjavne pevске organizacije. V neštetihih intervencijah je uprava prišla do spoznanja, da se poklanja drugim institucijam mnogo večja pozornost in se podpirajo, dočim prav pevska društva, ki niso samo vodila nacionalno zavest in bila vedno integralni del jugoslovenske ideje ter so še v umetniškem pogledu s svojimi koncertnimi nastopi doprinesla k podvigu naše glasbene kulture, niso bila deležna zasluženega upoštevanja, bodisi za oprostitev taks pri koncertih, bodisi za dovolitev znižanih voženj itd. Uprava se je mnogo trudila pri Savezu in v prid posameznim pevskim društvom; če z majhnim uspehom, ni to njena krivda.

O delu Saveza v minulemu letu je izšlo že v zadnji številki «Muzičkega Glasnika» obširno poročilo. Mnogo tajnikov ni poslalo poročil. Na kongresu je bilo zastopanih po svojih delegatih deset žup. K tajniškemu in blagajniškemu poročilu se je oglasilo mnogo govornikov, katerih refren je izzvenel v obtožbo uprave, češ da se je premalo brigala, in

je grajalo zlasti neekspeditivnost pisarne glavnega tajnika. Največ očitkov je iznesel zastopnik Strossmayerjeve župe v Zagrebu, Bakašun. Posamezni delegati so tudi ostro kritizirali nedelavnost artistskega odbora. Debata o najrazličnejših zadevah v Savezu je trajala od 9. ure zjutraj do 5. ure popoldne. Nato je bilo zborovanje prekinjeno ter se je nadaljevalo ob 4. popoldne. — Savezni pevovodja Svetolik Paščan je najprej pojasnil, kakšno stališče naj zavzamejo posamezna društva v pogledu plačevanja avtorskih tantijem. Naglašal je, da je večina jugoslovenskih skladateljev združena v UJMI, ki ima edina pravico obstoja in je priznana od ministrstva prosvete. Upravni odbor je po posameznih svojih članih odgovarjal in se opravičeval zaradi iznesenih očitkov na upravo ter je od kongresa prejel soglasno razrešnico.

Nato se je vnela burna in ostra debata glede določila letne članarine včlanjenih društev v savezno blagajno. Ugotovilo se je, da ima organizacija še od prej precejšen dolg, ki ga je nujno treba pokriti. V ta namen je bilo podanih več predlogov: 1.) Vsako savezno društvo naj plača že določeni letni prispevek po določeni lestvici tako kakor lani, in sicer naj bi dobil Savez 75 odstotkov, župa pa 25 odstotkov. Drugi predlog: Vsako društvo naj plača od vsakega člana in članice Savezu in župi po 1 Din na mesec (v tem primeru bi znašala letna članarina n. pr. za Glasbeno Matico 1440 Din, za Ljubljanski Zvon 960 Din); takih dajatev bi pač nobeno društvo ne zmoglo. Obema predlogoma je večina delegatov nasprotovala ter poudarjala siromašno finančno stanje vseh naših pevskeh edinic, katerih koncerti in prireditve so deficitne, mecenov podpornikov pa nimajo. Še manj bi bilo mogoče izterjati mesečne prispevke od izvršujočih članov, ki itak v svojem prostem času žrtvujejo mnogo za napredek posameznih društev. Slednjič je kongres določil, naj za čas od 1. januarja do 1. julija 1955. do prihodnjega kongresa ostane članarina lanska, da pa za to polletje vsako društvo nakaže še 25 Din za kritje Saveznega deficita. Po dolgotrajni debati je bil ta predlog z nezadostno večino sprejet. Slovenska delegata za Hubadovo župo, skladatelj Zorko Prelovec, in zastopnik Ipavčeve župe, Franc Mordej, sta glasovala proti predlogu.

Savez namerava prirediti prihodnje leto v Beogradu velik pevske festival. Kongres je priznal Savezno odlikovanje članom Strossmayerjeve župe v Zagrebu in članom Narodno-glasbenega železničarskega društva v Mariboru. Pri volitvah je bil izvoljen nov odbor: Simonjić, general v pokojju, predsednik; Milašinović, I. podpredsednik; Sokolović, II. podpredsednik; Paščan, I. pevovodja; Manojlović, II. pevovodja; v odbor pa še dr. Rapotec in Bakašun. Dosedanja predsednik in podpredsednik Saveza dr. Vladimir Ravnihar in Mila Bogdanović sta bila soglasno izvoljena za častna člana Sveza. V artistskem odseku bodo odslej Vuk Dragović, Baišanski, Hubač, Papandonulo, Prelovec, dr. Kiš, dr. Žganec. Pri slučajnostih se je sprožil predlog, naj Savez razpiše nagrade za vokalno skladbo v počastitev blagopokojnega Viteškega kralja Aleksandra I. Uedinitelja. Svetolik Paščan je poklonil Savezu svojo novo skladbo «Opelo». Kongres je razmotrival še to in ono, kar bi bilo v prosep državne pevske organizacije, sestavil je tudi resolucijo za vse važne ukrepe, ki jo je posebno odposlanstvo izročilo v ponedeljek dopoldne ministru za prosveto. Kongres je bil zaključen zvečer ob 9.

TURNEJA PEVSKEGA ZBORA GLASBENE MATICE LJUBLJANSKE PO BOLGARIJI od 20. novembra do 4. decembra 1954.

20. novembra ob 8. zvečer smo odpotovali proti Beogradu. Od tam se je skupina 50 članov in članic odpeljala na Oplenac, da se pokloni velikemu kralju in si izrosi blagoslova na pot, ki jo je On začrtal. Odhajali smo v Bolgarijo, da na kulturnem polju popravimo, kar je bilo začrteno na političnem. Ponesli smo svojo pesem bratom Bolgarom in oni so jo sprejemali, kakor sprejme brat bratov dar. Vsa naša pot, od trenutka, ko smo prestopili mejo, pa do povratka, je bila ena sama iskrena pesem bratstva. To smo čutili že pri sprejemu v Dragomanu. Sofija nas je pričakala kot drage goste-brate. Naj poudarim veliko, a nevsiljivo gostoljubnost Bolgarov. Vsepovsod so nas vodili domačini. Občudovanja

vredna je njihova visoka inteligenca in poznavanje zgodovine, umetnosti, sploh vsega, kar more zanimati tujca. Koncerti so bili povsod že vnaprej razprodani. Če bi ne bilo strogo začrtenega programa, bi marsikje priredili po dva koncerta.

Prvi koncert je bil v Sofiji v Vojnem klubu 22. novembra. Elita sofijske koncertne publike je pozorno zasledovala naš program. Občudovali so pevske disciplino in tehniko zbora, ki ni popustila niti pri najtežjih skladbah. Uspeh je bil vsestransko popoln. — «Začnimo orat kulturne ledine in sledili nam bodo gospodarstveniki in politiki» — to je bilo jedro vseh govorov na banketu, ki je sledil koncertu.

V Plovdiv smo prihajali kot stari znanci. Godba, petje, cvetje in toliko bratske ljubezni, da nismo vedeli, kako bi se oddolžili. A rekli so nam, da smo jim dali mnogo s svojo pesmijo v večernem koncertu in naslednje popoldne, ko smo peli mladini, ki nas je zasula z belimi krizantemami. Dva večera smo bili gostje plovdivskih pevcev in še bi radi ostali med njimi, a komaj da smo si ogledali mesto, pa hajd na vlak, ki nas je pripeljal v nedeljo 25. novembra dopoldne v Staro Zagoro. Več godb, cvetje, dijaštvo — vedno lepše. Koncertirali smo v «Teatru» z velikim uspehom. Še prej, popoldne, pa smo peli dijaštvu. Po koncertu seveda banket, ki sta mu prisostvovala med drugimi odličniki tudi Nj. Visočanstvo Pr. metropolit in oblastni direktor (ban). Sploh je bila udeležba svečeništva in vojske povsod presenetljivo velika.

Iz Stare Zagore smo se po divnoromantičnih serpentinah skozi 25 predorov pripeljali čez sneg v solnčno staroslavno prestolnico drugega bolgarskega carstva, Trnovo. Večerni koncert nam je vpletel nov cvet v venec uspehov. — Komaj smo se zavedeli, pa smo že brzeli proti Varni, carici Črnega morja. Najbrž je krasota morja, Varne in njene okolice (bili smo v parku Evksinograda, carskega dvorca), tako vplivala na nas, da smo peli ta večer izredno dovršeno. Če bi nam potni načrt dopuščal, bi lahko peli še enkrat pred razprodano dvorano. A pred nami so bili koncerti v Šumnu, zelo muzikaličnem vojaškem mestu, v Rusah ob Donavi, kjer smo peli v Metropolitnem salonu. Z našim koncertom smo krstili dvorano. V Rusah smo bili zvečer gostje v Vojnem klubu.

Naša poslednja koncertna postaja je bilo izza osvobodilnih bojev dobro znano mesto Plevna. Od Dragomana do Plevne so mesta tekmovala med seboj v ljubezni do nas. Celó na vmesnih postajah so nas čakali pevci, godbe, mladina, cvetje. V Plevni smo priredili dva koncerta, večernega in dijaškega. Kako lepo je peti bolgarski mladini! — Oddahnili smo se, ko smo imeli za seboj zadnji koncert. Enajst koncertov v enajstih dneh! Ostal nam je še čas za ogled spomenikov krutih bojev osvobojenja Plevne. Moški zbor je zapel v kripti mavzoleja in na grobu velikega revolucionarja Zaimova žalostinke. Na banketu smo uradno zaključili turnejo.

V Sofiji so nas v ponedeljek 5. decembra že pričakovali naši znanci in nam bili ves dan do odhoda ljubeznivi, pozorni družabniki in vodniki. Naj omenim, da smo na vseh koncertih prejeli nešteto cvetja in trofej: zbor, dirigent, ravnatelj Polič in prof. Adamič, ki je žel s svojo balado «Smrt carja Samuela» najtoplejše simpatije in priznanja kritike in publike.

Jugoslovenska pesem se je zlila z bolgarsko v prelep akord, ki bo večno zvenel v dušah južnih Slovanov. Rodna pesem nas na veke družil!

Koncerti

V treh žalnih koncertih je Ljubljana izrazila svojo globoko žalost nad izgubo Viteškega kralja Aleksandra I. Uedinitelja. Prvič v operi ob koncu oktobra, ko je operni orkester pod vodstvom svojega direktorja M. Poliča izvajal L. Beethovnovo simfonijo «Eroico» ter dva odlomka iz R. Wagnerjeve opere «Parsifal», dalje odstavek iz B. Leskovčevega cikla «De profundis» ter M. Bravničarjevo skladbo «Hymnus slavicus». — Prav tako je Glasbena Matica počastila spomin blagopokojnega kralja z žalnim koncertom dne 9. novembra, Društveni pevskega zbor

je pod taktirko ravnatelja M. Poliča prednesel St. Hrističevo «Opelo», orkester Orkestralnega društva v družbi z orkestrom državnega konservatorija je pa pod vodstvom prof. L. M. Škerjanca predvajal Adamičevo žalno koračnico, Sibeliusov andante op. 42, Čajkovskega Elegijo in Saint Saënsov preludij op. 42. — Hubadova pevska župa JPS se je poklonila manom Viteškega kralja z žalnim cerkvenim koncertom 25. novembra v frančiškanski cerkvi. Orgelske točke in spremljevanje solistov je bil prevzel pater Fr. Ačko. Mešani zbori pa so pod vodstvom F. Venturini-ja izvajali žalne speve. Na sporedu so bile tudi solistične točke T. Dolenceve, Cv. Šviglja in Fr. Lupše.

O priliki letošnjega velesajma je bila prirejena vsestransko zanimiva glasbena razstava, iz katere smo mogli razbrati zgodovinski razvoj naše glasbene umetnosti. Množico slik naših skladateljev je umetniško dovršeno narisal akademični slikar prof. Saša Šantel. V posebnem, za to prirejenem paviljonu so se dnevno vršili vokalni in instrumentalni koncerti, ki jih je občinstvo prav rado poslušalo. Med drugimi so koncertirali Slovenski vokalni kvintet, Oktet Ljubljanskega Zvona, Sattnerjev zbor, «Sloga» z moškim zborom in godbo na pihala, pevski zbor Glasbene Matice itd.

Tudi letos dne 1. decembra zvečer se je vršil v proslavo narodnega praznika v veliki dvorani hotela Uniona tradicionalni novinarski koncert s sodelovanjem Akademskega pevskega zbora, operne pevke Zv. Župevčeve, opernih pevcev J. Betetta, J. Gostiča, klavirskega tria (K. Rupel, B. Leskovic, M. Lipovšek), Orkestralnega društva Glasbene Matice in godalnega orkestra državnega konservatorija ter mešanega zbora pevskega društva Ljubljanskega Zvona. Vsa izvajanja so bila na umetniški višini, bilo je mnogo zasluženega odobravanja. Koncert je bil izvrstno obiskan.

Novosti

«**Zdrava Marija.**» Pet Marijinih pesmi za mešani zbor in orgle. Celje 1954.

«**Tebe Boga hvalimo.**» Za mešani zbor zložil Ivan Laharnar. Prodaja se v Katoliški knjigarni v Gorici. Cena 2 liri.

Litanije in odpevi v čast presvetemu Srcu Jezusovemu za mešani zbor in orgle. Zložil Ivan Laharnar. Samozaložba. Naprodaj v Katoliški knjigarni v Gorici. Cena 4 lire.

Slovenska sv. maša za moški zbor. Zložil Fr. Venturini. (Ob smrti Viteškega kralja Aleksandra I. Uedinitelja.) Tiskano kot zasebni rokopis v Ljubljani 1934. Cena? Preprosta in lahko izvedljiva maša, ki bo moškim zborom dobrodošla.

«**Usmili se.**» (Psalm 50.) Ob priliki tragične smrti kralja Aleksandra I. je mons. St. Premrl zložil lučinkovito, globoko tuge polno skladbo. Dobi se v Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani.

«**Jugoslaviji.**» Štiriglasen mešani zbor na besedilo E. Kollmana. Zložil David Doktorič. Primerna skladba za sedanje žalne prireditve. Cena 5 Din. Naprodaj v Jugoslovanski knjigarni.

Dve nagrobnički za moški zbor. Zložil Lovro Hafner. Samozaložba. 1933. Naprodaj v Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani. Priporočamo!

«**Zbogom, duša!**» Zložila Breda Šček. Sedem nagrobničk za moški zbor. Samozaložba, Loče pri Poljčanah. Cena Lit. 2:50 (9 Din). Marljiva skladateljica je ponudila moškim zborom nove, preproste, uporabne, lahko izvedljive nagrobničke. Oprema izdaje (naslovna risba Toneta Kralja in litografija Silvestra Orla zaslužita pohvalo) okusna.

Dekliške pesmi «Med cvetjem in v solncu». Zložila in zapela Milka Hartmanova, harmoniziral Marko Bajuk. Samozaložba.

«**Svetim in blaženim misijonske družbe.**» 53 pesmi za mešan zbor. Uredil Alojzij Mač, Beograd. Cena 15 dinarjev. Izdaja se naroča pri skladatelju: Čukarica, Katoliški župni ured, Beograd.

«**Missa s. Jacobi.**» Zložil Avgust Cerar. Samozaložba. Kamnik. Cena 25 dinarjev.

Omenjenih šest izdaj «Zbori» niso prejeli v oceno in zato uredništvo ne more o njih poročati.

Ob času letošnjega jesenskega velesajma se je vršil v Ljubljani na pobudo mestne občine in posebnega odbora Festival slovenskih plesov. Ob tej priliki je Hubadova pevska župa predvajala več učinkovitih pesmi v moškem in mešanem zboru. Petje sta vodila pevovodji Fran Venturini in M. Premelč.

V Zagrebu je umrl inž. Fr. Dugan, sin znanega orgelskega virtuozu prof. Franje Dugana. Pokojnik je bil zelo nardarjen skladatelj in se je posebno pečal s prireditvami hrvatskih narodnih pesmi za koncertni oder. Legel je mnogo prezgodaj v grob. Blag mu spomin!

V Mariboru je glasbeno društvo «Drava» priredilo ob 15. obletnici svojega obstoja slavnostni koncert, ki je po poročilih dnevnikov zelo častno uspel.

Na praznik Vseh svetnikov je knezoškof dr. Gr. Rožman blagoslovil spominske plošče, ki so na novi cerkvi sv. Cirila in Metoda vzidane v spomin pokopanih na nekdanjem pokopališču Sv. Krištofa. Tam pokopanih slovenskih skladateljev sta se z žalostinkami hvalevredno spomnila pevski zbor Glasbene Matice in domači cerkveni zbor.

Stolni organist in upravni direktor Državne muzičke akademije v Zagrebu Franjo Dugan, izvrstni orgelski virtuoz in skladatelj, je praznoval v septembru 60letnico rojstva. Naj jubilar sprejme ob tej priliki tudi iskrene čestitke «Zborov»!

Glasbena šola v Kranju, podružnica Glasbene Matice v Ljubljani, je v brošurici izdala poročilo o svojem delu v šolskem letu 1953/1954.

Kdo ima pravico pobirati avtorske tantieme? Pomnite! Za domače avtorje UJMA (Udruženje Južnoslovenskih Muzičkih Autora), Autor-centrala S. Bakarčič pa za tuje avtorje. O tem velevažnem vprašanju bi bila zelo potrebna temeljita diskusija. Zadeva pa je že dolgo časa na mrtvi točki.

Stoletnico rojstva svoječasno popularnega skladatelja Viljema Bloudeka je s pieteto praznoval češkoslovaški narod z njegovo opero «V vodnjaku». Tudi 100letnico Škropove «Kje dom je moj» so na češkoslovaškem uvaževano praznovali.

Udruženje prijateljev umetnosti «Cvijeta Zuzorić» v Beogradu je razpisalo nagrado za delo sinfoničnega značaja, ne glede na obliko in idejo umetniškega ustvarjanja. Želi samo, da naj bodo dela izraz sodobnih umetniških in nacionalnih teženj jugoslovenske glasbene kulture. Trajanje del najmanj deset, a največ petdeset minut. Skladatelji naj pošljejo svoje skladbe do 1. januarja 1955, priporočeno na naslov: G. Krista Diordjević, Strahinjiča bana 47, Beograd. Nagrada 1000 Din.

Zaslužni ravnatelj orglarske šole v Celju K. Bervar je praznoval v novembru 70letnico rojstva. Naše čestitke!

Na praznik Vseh svetih so želeli zbori Hubadove župe IPS kakor običajno vsako leto počastiti spomin vseh rajnikih na pokopališču pri Sv. Križu z žalostinkami. Zaradi skrajno slabega vremena — lilo je prav ob treh popoldne ne- nrestano — so mešani zbori pod vodstvom pevovodje Frana Venturini-ja odpeli pri Križu nekaj žalnih spevov, petje pri vojaških grobovih je pa zaradi trajnega naliva moralo odpasti.

Profesor državnega konservatorija v Pragi, virtuoz na violi in koncertni mojster češke filharmonije Jiří Herold je v starosti 60 let nenadno umrl pri skušnji v praškem radiu, kjer je igral solovski part Berliozove sinfonije «Harold v Italiji».

Propagator naimodernejše snovi v glasbi Arnold Schönbere je letos star 60 let. Njegov učenec je bil naš skladatelj Marij Kogoj.

Sto let je minulo od rojstva slavnega ruskega skladatelja Aleksandra Borodina.

Prihodnje leto slavi ves glasbeni svet 250letnico rojstva skladatelja G. F. Händla.

V ljubljanski radijski postaji je predaval o zgodovini slovenske glasbe naš urednik Zorko Prelovec. Pogosto nastopa tam tudi oktet «Ljubljanskega Zvona».

Srečno in veselo novo leto!

Urednikov zaključek dne 20. decembra 1954.

Ujedinjena domovina

Franjo Neubauer

Čeněk Šedlbauer
(Pluj)

Moški
zbor

Mirno

pozdravlja src te na-ših
Ti zem-lja, ki združuješ brate pozdravlja src te

glas, naših glas, glas, naših glas, glas,
na-ših glas, po - gledov žar u-prt je na-te, izrazito na-tvojih gôr in do-lov
na-tvojih do-lov

Malo hitrejšje

kras. da - - vno draga si nam bi-la dom bo -
kras. Ti I. bas izrazito davno draga si nam bi-la in dom si bi-la nam bo -
da - - vno draga si nam bi-la dom bo -

gač, široko rit. ko ni bil združen z bratom brat. Če
gač, ko si - la nas je še lo-či-la,
gač, ko si - la nas je še lo-či-la,

Počasi-nežno *malo pohiteti*

prej sobi-la sr-ca une-ta, še bolj goré, kipé nam zdaj, ko vsem si,
 prej so bi-la sr-ca une-ta,

strastno *mf* *f*

do-mo-vi-na sveta, naš skupni, ne-ločji-vi raj, naš
 vsem si, do-mo-vi-na sveta,

zadržati *odločno* *mf*

skupni, ne-ločji-vi raj. Oj bra-tje, koč obroč že-le-zen o-

koralno *mf*

klepajmo — svoj dan tesnó, mu vso po-sve-ti-mo lju-be-zen, da

f *jaka široko* *mf*

srečen, lep in slaven bo, sla-ven bo, da srečen, lep in sla-ven bo!
 bo,

Slovo pod okencem

Jos. Freunsfeld

Zorko Prelovec (1908)
(Ljubljana)

Ne hitro
p

Moški
zbor
ali
kvartet

p

Si-ja-le so zve-zde na ne - - bu, pod o-kencem tvojim sem

mf malo zadržuj

stal, sem stal, v gr-movju žgo-lel je sla-vi - - ček, slo-vo sem od te-be je-

stal, *mf*

Tenor-solo
mf občuteno

O-sta-ni, o-sta-ni mi zdra - va, naj ču-vate ne-be-ški vla-

mal. *pp* O - sta - ni mi zdra - va, naj ču - va te vla-

pp

dar, vladar, pa na-me nikar ne po-za - bi, jaz te-be ne morem nik-

dar, vladar, pa na - me ne po-za - - bi, jaz na - te nik-

dar, — pa na-me ni-kar ne po-za - - bi, jaz na-te ne morem nik-

dar, — pa na-me ni-kar ne po-za - - bi, jaz na-te ne mo-rem nik-

počasi

slovesno

dar. — Pa na-me ni-kar ne po-za - - bi, jaz na - - te, jaz

dar. — jaz na - - te, jaz

na - - te ne mo - - rem nikdar. —

na - - te ne mo - - rem nikdar. —

Jadna draga

Branko Radičević

Jos. M. Brnobić, op. 5, N° 3
(Škoplje)

Moderato, U narodnom duhu, ritard.

mf Ve-trić pi-ri, ūi-pa mi-ri, ko i pre,

p

Mešan zbor

a tempo Ure-lo žu-bo-ri

mf ko i pre, *rit.* na lisnoj go-ri, ko i pre,

p

a tempo Ja sam mla-da

mf ko i pre. *rit.* ov-de sa-da, ko i pre,

p

a tempo Sunce be-ga,

mf ko i pre *rit.* al' nema nje-ga, ko i pre,

p

a tempo

ko i pre. Ne-ma sun-ca mi-le - nog, ne - ma mog!

mf Oj, ve - če - ri, oj,

Oj, ve - če - ri, o slatko če - ka - nje, o vi no - či,

p

f

mo - ji be - li da - - ni o vi da - ni a sa dva su - naš - ca,

f Oj, o vi da - - ni,

Široko

a tempo

p Gde ste ja - ko,

Oj, gde je zla - to

p

mo - - ren - - do *pp*

p mo - - je, zla - - to mo - - je?

pp

Pomladna

Ivo Peruzzi

Anton Jobst
(Žiri)Mešan
zbor

Živo

čiv, čiv, čiv,
vrabci na stre-hi,
čiv, čiv, čiv,
vrabci na stre-hi,

čiv
vrabci na strehi,
čiv,
vrabci na strehi,
čr, čr... murnčki v le - hi, murnčki v le - hi. Skok, skok,
skok, skok,
mf p

skok, skok, skok. Zaj - čki kot se - li v da - lje zle - te - li, ve - trom po -
zadržuj
mf

živahno
ve - dali...
Ve - tri zbe - ža - li, zbe - ža - li, zbe -
ve - tri zbe -
Ve - tri zbe - ža - li, zbe - ža - li, zbe - ža - li, zbe - ža - li, zbe -

ža - li, zbe-ža - - li, *mirno* lahno-gibčno
 ža - li, zbe-ža - - li, *p* ro - že po-ga-njali. Ro - - že deh-
 ža - li, zbe-ža - - li, *p*

mf *f* *pp* **Moški zbor**
 te - le, slav - čka zbu - di - le. Slav - ček pod o - kencem lju - bi je brž za -
mf *f* *pp*

pp *mf* *f* **Mešan zbor**
 lahno-gibčno
 pel... Ro - že dehte - le, slav - čka zbu - di - le. Slav - ček pod o - kencem
p *mf* *f*

mf *f* *mf* *f* **široko**
 maj
 lju - bi je brž za - pel: — maj — je — do - - spel...
mf *f*
 lju - bi je brž za - pel, — za - pel: — maj

AKO ŽELITE BITI Z NOTAMI VEDNO TOČNO POSTREŽENI, OBRNITE SE NA

KI IMA VSE SLOVENSKE
IN TUJE MUZIKALIJE
VEDNO V ZALOGI

*

KNJIGARNO
GLASBENE
MATIC E

LJUBLJANA
KONGRESNI TRG 9
POŠTNI PREDAL 105

*

ČEMAŽAR JOSIP

LJUBLJANA, IGRIŠKA ULICA 6

Offsettisk

Litografija

RAZMNOŽUJE NOTE PO ZELO SOLIDNIH CENAH
TER IZDELUJE VSAKOVRSNA DRUGA LITOGRAF-
SKA DELA, KAKOR ETIKETE, LEPAKE, DELNICE ITD.
GLASBENE PRILOGE „ZBOROV“ SO NATIS-
NJENE V LITOGRAFIJI ČEMAŽAR JOSIP

GROM D. Z O. Z.

CARINSKO-POSREDNIŠKI
IN SPEDIJSKI BUREAU

LJUBLJANA
KOLODVORSKA ULICA 41

Naslov za brzojavke: GROM
Telefon Int. 2454

Zastopstva na vseh mestih tu- in inozemstva

Zastopnik mednarodne družbe spalnih
voz S. O. E. za promet ekspresnih pošilk

Najugodnejše kupite

Telefon 29-13
nogavice, rokavice, srajce, naramnice,
ovratnike, kravate, trikotperilo, dišeča
mila, čipke, svilnate trakove in veze-
nine, DMC-prejce, vse potrebščine
za čevljarje, šivilje in krojače

samo pri tvrdki

JOSIP PETELINC, LJUBLJANA

blizu Prešernovega spomenika, ob vodi

KREDITNI ZAVOD

ZA TRGOVINO

IN INDUSTRIJO

LJUBLJANA
Prešernova ulica 50
(v lastnem poslopiju)

Brzojavni naslov:
KREDIT LJUBLJANA
Telefon št. 3781,
3782, 3783, 3784 in 3785

Obrestovanje vlog, nakup in prodaja vsakovrstnih
vrednostnih papirjev, deviz in valut, borzna
naročila, predjemi in krediti vsake vrste,
eskompt in inkaso monic in kuponov, na-
kazila v tu- in inozemstvu, safe-deposits itd. itd.

